

ANNEX 1. DEFINICIONS I NOTES METODOLÒGIQUES

ACTIVITATS SECUNDÀRIES NO AGRÀRIES NO SEPARABLES (Cap. 12): Activitats estretament vinculades a la producció agrària les dades de les quals sobre producció, consums intermedis, remuneració dels assalariats, volum de mà d'obra i formació bruta de capital fix no poden separar-se de l'activitat agrària principal durant l'observació estadística. Poden distingir-se dos tipus principals: d'una banda, les activitats que són una prolongació de l'activitat agrària i en què s'utilitzen els productes agraris (transformació de llet en mantega, fruites en sucs, producció de paté, etc.), i d'un altre, les activitats en què s'utilitzen les explotacions agràries i els seus mitjans de producció agraris (agroturisme, caça, pesca, piscicultura, etc.).

AMORTITZACIONS (CONSUM DE CAPITAL FIX) (Cap. 12): Mesura el desgast normal i l'obsolescència previsible dels actius fixos durant el període comptable.

BARBATS DE VINYA (Cap. 8): Fraccions de sarments o rams barbats de vinya sense empeltar destinades a la plantació franc de peu o a ser utilitzades com a portaempelt per a un empelt.

XIFRA DE NEGOCIS (Estadística Estructural d'Empreses: Sector Industrial) (Cap. 9): La xifra de negocis comprén el total dels imports facturats per la unitat d'observació durant el període de referència per les vendes de béns i servicis subministrats a tercers, considerant tant els realitzats directament per la pròpia unitat d'observació com els procedents d'eventuals subcontractacions. Estes vendes de béns o servicis es comptabilitzen en termes nets.

COMERÇ EXTERIOR AGROALIMENTARI DE LA COMUNITAT VALENCIANA (Cap. 10): La comptabilització de les operacions de comerç exterior de la Comunitat Valenciana s'enfronta al caire que introduïxen les empreses d'activitat comercial amb seu en aquella, ja que en molts casos els productes que exporten poden haver sigut elaborats en altres regions. Quan es tracta d'operacions d'importació amb destinació a empreses valencianes encara resulta més difícil conèixer la quantitat que representa el consum regional i aquella que serà desviada a altres comunitats autònomes. Existix a més l'inconvenient de conèixer quina part de les exportacions o importacions atribuïdes a altres regions és, en realitat, consumida finalment en la comunitat objecte d'anàlisi.

CONSUMS INTERMEDIS (Cap. 12): Representen el valor dels béns i servicis consumits com a entrades (*inputs*) en un procés de producció. Estan formats per:

- *Llavors i plantes*: Comprén el consum de llavors i plantes destinades a la producció corrent i a la conservació de les plantacions existents de vinyes, plantacions de fruiters i vivers d'arbres de Nadal. Inclou les compres de llavors i plançons realitzades directament a altres agricultors.
- *Energia i lubricants*: Inclou l'electricitat, el gas i qualsevol altre combustible o carburant sòlid o líquid usat en les explotacions agràries.
- *Fertilitzants i esmenes*: A més dels abonaments, inclouen, per exemple, la calç, la torba, els llots i l'arena.
- *Productes fitosanitaris i plaguicides*: Inclouen els herbicides, fungicides, plaguicides i altres substàncies semblants orgàniques i inorgàniques (per exemple, els enceballs enverinats).
- *Gastos veterinaris*: Medicaments que es paguen diferents dels honoraris del veterinari i als gastos veterinaris en altres honoraris.
- *Aliments per a animals*: Compres d'aliments per a animals, inclosos els adquirits directament a altres agricultors. També es registren ací els productes vegetals utilitzats en l'alimentació animal produïts i consumits en el mateix exercici en la mateixa explotació

agrària.

- *Manteniment del material*: Compres de béns i servicis per al manteniment dels béns de capital fix en condicions d'ús.
- *Manteniment dels edificis*: Compres de materials (ciment, rajoles, etc.) i gastos de mà d'obra per al manteniment dels edificis agraris i altres construccions (excepte els destinats a habitatge).
- *Servicis agraris*: Lloguer de maquinària i equip amb el personal corresponent.
- *Altres béns i servicis*: Gastos de correu, quotes pagades a cooperatives, pagaments per servicis d'investigació, gastos d'inseminació artificial i castració, etc.

CONJUNTURA AGRÀRIA (Cap. 7): Amb este terme es descriu l'evolució del sector agrari al llarg d'un curt període de temps. Es tracten aspectes relacionats amb l'evolució de l'estat fisiològic dels cultius, la incidència dels fenòmens meteorològics, les labors de recol·lecció, la producció obtinguda i la seua qualitat, l'estat fitosanitari dels cultius, etc. Així mateix, este terme engloba els principals esdeveniments que tenen lloc en el sector ramader.

COMPTES ECONÒMICS DE L'AGRICULTURA (Cap. 12): Són indicadors utilitzats en l'estudi de la situació econòmica del sector agrari. S'utilitzen, entre altres, la producció de la branca agrària, els consums intermedis, la renda agrària i el Valor Afegit Brut a preus bàsics (VABpb).

DENOMINACIONS D'ORIGEN PROTEGIDES (DOP) (Cap. 9): Les Denominacions d'Origen Protegides (DOP) estan regulades de forma general en el Reglament (UE) núm. 1151/2012, d'acord amb el qual una «denominació d'origen» és un nom que identifica un producte originari d'un lloc determinat, una regió o, excepcionalment, un país, la qualitat o característiques del qual es deuen fonamental o exclusivament a un mitjà geogràfic particular, i les fases de producció del qual tinguen lloc en la seua totalitat en la zona geogràfica definida. Les DOP específiques dels vins estan regulades pel Reglament (UE) núm. 1308/2013, segons el qual, a més que el producte amb denominació d'origen ha de tindre una qualitat i característiques degudes al seu entorn geogràfic concret (regió, lloc o, excepcionalment, país), la seua elaboració ha de realitzar-se en la pròpia zona, amb raïm procedent exclusivament de la mateixa, i obtingudes únicament de varietats de vinya de l'espècie *Vitis vinífera*.

Els vins poden obtenir una denominació d'origen qualificada (DOQ) si compleixen, a més dels requisits genèrics de les denominacions d'origen, els següents: que hagen transcorregut, almenys, deu anys des del seu reconeixement com a denominació d'origen; que es comercialitze tot el vi embotellat des de cellers inscrits i ubicats en la zona geogràfica delimitada; que compten amb un sistema de control des de la producció fins a la comercialització respecte a qualitat i quantitat que incloga un control fisicoquímic i organolèptic per lots homogenis de volum limitat; no poden coexistir en el mateix celler amb vins sense dret a la DOQ, exceptuant-ne vins de finques qualificats ubicats en el seu territori, i han de disposar d'una delimitació cartogràfica, per municipis, dels terrenys aptes per a produir vins amb dret a la DOQ.

ENQUESTA DE POBLACIÓ ACTIVA (Cap. 8): L'Enquesta de Població Activa (EPA) és una investigació per mostreig, contínua i de periodicitat trimestral, dirigida a llars, que l'Institut Nacional d'Estadística (INE) realitza des de 1964. La seua finalitat és obtindre dades sobre la població en la seua relació amb l'activitat econòmica i també sobre les persones alienes al món laboral. La mostra inicial és de 65.000 famílies al trimestre, que equivalen a unes 180.000 persones.

ENTITAT ESTATAL D'ASSEGURANCES AGRÀRIES (ENESA) (Cap. 13): Organisme dependent del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que té com a principals funcions l'elaboració del Pla Anual d'Assegurances Agràries, la concessió de subvencions als agricultors i ramaders per a atendre al pagament d'una part del cost de l'assegurança i la col·laboració amb les comunitats autònomes en estes matèries. A més, actua com a òrgan de coordinació i enllaç per part de l'Administració per al desenrotllament de les assegurances agràries.

ESTAQUES DE VINYA (Cap. 8): Primer segment que es talla de les sarments dels peus mares, que comença des de la part de la sarment més pròxima al peu de la planta.

ESTAQUETES DE VINYA (Cap. 8): Segments que es tallen de les sarments dels peus mares, sense incloure el més pròxim al peu de la planta (estaca de vinya).

ESTRATÈGIA DE DESENVOLUPAMENT LOCAL PARTICIPATIU (EDLP) (Cap. 11): Conjunt coherent d'operacions la finalitat del qual és satisfer objectius i necessitats locals, i que contribueixen a la realització de l'estratègia de la Unió Europea per a un creixement intel·ligent, sostenible i integrador, dissenyada i posada en pràctica per un Grup d'Acció Local (GAL) conforme al Reglament (UE) n° 1303/2013 del Parlament Europeu i del Consell.

EUROSTAT (Cap. 12): Oficina estadística de la Unió Europea, amb seu a Luxemburg. Eurostat arreplega les dades estadístiques, obtingudes seguint normes uniformes, dels instituts nacionals d'estadística dels Estats membres de la UE. Després de la seua consolidació i harmonització, Eurostat les posa a disposició del públic en forma de publicacions impreses o electròniques o de comunicats de premsa.

FITXER TERRITORIAL DE DUANES (Cap. 10): Registre de tipus administratiu que arreplega les dades omplides en els documents duaners DUA (Document Únic Administratiu) pel que fa al comerç amb tercers països, i en les declaracions Intrastat pel que fa als intercanvis entre Estats membres. En ambdós casos, la unitat informadora és l'empresa que realitza l'operació d'exportació i expedició o d'importació i introducció.

El Reglament (CE) núm. 638/2004 estableix les regles aplicables a les estadístiques d'intercanvis intracomunitaris, i en ell s'encomana als Estats membres la fixació anual de llindars, expressats en valors anuals de comerç intracomunitari, per davall dels quals s'eximix de l'obligació de facilitar informació Intrastat o es pot subministrar informació simplificada.

Els llindars que fixa anualment cada Estat membre, d'acord amb les regles de càlcul previstes en el reglament d'aplicació (Reglament (CE) núm. 1982/2004) són determinants per a subministrar la informació del Sistema Intrastat, la qual servirà de base per a elaborar les estadístiques dels intercanvis de béns entre els Estats membres de la Comunitat Europea. A Espanya, el llindar d'exempció va quedar fixat per a l'any 2014 en 250.000 euros (Orde HAP/178/2014, d'11 de febrer, per la qual es fixen llindars relatius a les estadístiques d'intercanvis de béns entre Estats membres de la Unió Europea per a l'any 2014).

D'altra banda, existixen determinats productes en què, donada la seua naturalesa, la massa neta, expressada en quilograms, no és l'element de mesura més adequat. Per este motiu, esta informació queda a discreció de les persones obligades a subministrar les dades.

Tot això distorsiona l'exactitud d'esta estadística i fa que es produïska una pèrdua d'informació respecte a la declaració en duana.

FIGURES DE QUALITAT (Cap. 9): Son un conjunt de reconeixements que les institucions públiques atorguen a aquells productes que es diferencien de la resta d'articles de la seua mateixa classe per presentar uns nivells de qualitat diferents i/o superiors. Estos estàndards de qualitat queden establits en uns Reglaments que els col·lectius de productors, elaboradors i comercialitzadors es comprometen a acatar. La mencionada distinció suposa la protecció legal dels productes emparats per les distintes figures de qualitat.

Perquè hi haja una figura de qualitat han de donar-se tres circumstàncies: en primer terme, que el producte tinga unes característiques especials i perfectament definides (plasmades en un plec de condicions); en segon lloc, que hi haja un distintiu o marca que la diferencie davant del consumidor; i, finalment, que hi haja un organisme de control que vetle perquè els productes distingits complisquen amb les especificacions previstes.

Actualment, les figures de qualitat de rang comunitari estan regulades pel Reglament (UE) núm. 1151/2012 del Parlament Europeu i del Consell, sobre els règims de qualitat dels productes

agrícoles i alimentaris, en el que s'establixen les següents: denominacions d'origen protegides (DOP), indicacions geogràfiques protegides (IGP) i especialitats tradicionals garantides, així com termes de qualitat facultatius com el de “producte de muntanya”.

FONS EUROPEU AGRÍCOLA DE DESENVOLUPAMENT RURAL (FEADER) (Cap. 11): D'acord amb el Reglament (UE) núm. 1306/2013 del Parlament Europeu i del Consell, sobre finançament, gestió i seguiment de la PAC, el FEADER finança, en gestió compartida entre els Estats membres i la UE, la contribució financera de la UE en favor dels programes de desenvolupament rural executats de conformitat amb la normativa europea corresponent. El Reglament (UE) núm. 1305/2013 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu a l'ajuda al desenvolupament rural a través del FEADER, definix els seus objectius: fomentar la competitivitat de l'agricultura; garantir la gestió sostenible dels recursos naturals i l'acció pel clima, i aconseguir un desenvolupament territorial equilibrat de les economies i comunitats rurals incloent la creació i conservació de l'ocupació.

FONS EUROPEU AGRÍCOLA DE GARANTIA (FEAGA) (Cap. 11): Fons regulat pel Reglament (UE) núm. 1306/2013 sobre finançament, gestió i seguiment de la PAC. El FEAGA s'executa per mitjà de gestió compartida entre els Estats membres i la UE per a finançar els gastos següents d'acord amb la legislació europea: les mesures destinades a la regulació o suport dels mercats agraris; els pagaments directes als agricultors en el marc de la PAC; la participació financera de la UE per a mesures d'informació i promoció de productes agrícoles en el mercat interior i en tercers països, i la participació financera de la UE en el pla de consum de fruita i hortalisses en les escoles i en mesures relacionades amb malalties dels animals i pèrdua de confiança dels consumidors.

FONS EUROPEU MARÍTIM I DE PESCA (FEMP) (Cap. 11 i 14): Fons europeu que substituïx a l'anterior Fons Europeu de la Pesca (FEP) com a instrument de finançament dels costos de la Política Pesquera Comuna (PPC), integrant a més en un fons únic el finançament de mesures de la Política Marítima Integrada (PMI). D'acord amb el Reglament (UE) núm. 508/2014 del Parlament Europeu i del Consell que ho regula, en l'àmbit del FEMP s'inclouen les ajudes a la PPC per a la conservació dels recursos biològics marins, la gestió de la pesca i de les flotes que exploten els dits recursos, els recursos biològics d'aigua dolça i l'aqüicultura, així com per a la transformació i comercialització dels productes de la pesca i de l'aqüicultura, i el suport a la PMI pel que fa al desenvolupament i l'execució d'operacions coordinades i a la presa de decisions respecte als oceans, mars, regions costaneres i sectors marítims.

FONS OPERATIU (FO) (Cap. 11): Les organitzacions de productors del sector de les fruites i hortalisses, així com les seues associacions, poden constituir fons operatius destinats a finançar exclusivament programes operatius autoritzats pels Estats membres. Els fons operatius es financen amb les contribucions financeres de la pròpia organització o associació, o dels seus respectius membres, i amb l'ajuda financera de la UE (a través del FEAGA), normalment al 50%.

GRUP D'ACCIÓ LOCAL (GAL) (Cap. 11): Entitat formada per un col·lectiu equilibrat i representatiu d'agents econòmics i socials, públics i privats, amb presència en el territori d'actuació, que assumeix l'elaboració i posada en marxa d'una Estratègia de Desenvolupament Local Participatiu (EDLP) conforme al Reglament (UE) n°. 1303/2013 del Parlament Europeu i del Consell.

IMPOSTOS SOBRE LA PRODUCCIÓ (ALTRES IMPOSTOS) (Cap. 12): Comprenen tots els impostos que suporten les empreses com a resultat de la seua participació en la producció, independentment de la quantitat o el valor dels béns i servicis produïts o venuts. Poden gravar la terra, els actius fixos o la mà d'obra emprada.

INDICACIONS GEOGRÀFIQUES PROTEGIDES (IGP) (Cap. 9): Figura de qualitat regulada de forma general en el Reglament (UE) núm. 1151/2012 del Parlament Europeu i del Consell, sobre els règims de qualitat dels productes agrícoles i alimentaris. D'acord amb este Reglament, una IGP

identifica a un producte originari d'un lloc determinat, regió o país, amb una qualitat, reputació o una altra característica atribuïble essencialment al seu origen geogràfic, i que almenys una de les seues fases de producció tinga lloc en eixa zona geogràfica.

Les IGP dels vins i les begudes espirituoses estan regulades pel Reglament (UE) 1308/2013 i pel Reglament (UE) 110/2008 respectivament. En el cas dels vins, a més de procedir d'una regió o lloc determinat i tindre alguna característica específica atribuïble al seu origen geogràfic, ha d'elaborar-se en la dita zona i en la seua elaboració s'ha d'utilitzar raïm obtingut de varietats de l'espècie *Vitis vinífera*, o d'un encreuament entre esta i altres espècies del gènere *Vitis*, procedent almenys en un 85% de la seua zona geogràfica. En el cas de les begudes espirituoses, el Reglament (UE) 110/2008 conté en el seu annex III un registre de les indicacions geogràfiques protegides, definides com aquelles que identifiquen a una beguda espirituosa com originària del territori d'un país o d'una regió o localitat d'eixe territori, si determinada qualitat, reputació o altres característiques de la beguda espirituosa són imputables fonamentalment al seu origen geogràfic.

ÍNDIX DE LASPEYRES (IL) (Cap. 12): Relació entre el valor aportat per un determinat producte o grup de n productes en un any, t, valorats a preus de l'any base, 0, (producció Q_t a preu P_0), i el valor aportat per ell o ells l'any que es considera com a base o any 0 (producció Q_0 a preu P_0):

$$I L = \left(\sum_{i=1}^{i=n} (P_0)_i (Q_t)_i \right) / \left(\sum_{i=1}^{i=n} (P_0)_i (Q_0)_i \right)$$

ÍNDIX DE PAASCHE (IP) (Cap. 12): Relació entre el valor aportat per un determinat producte o grup de n productes en un any, t, (producció Q_t a preu P_t), i el valor aportat per la producció del dit any valorada a preus de l'any base, 0, (producció Q_t a preu P_0):

$$I P = \left(\sum_{i=1}^{i=n} (P_t)_i (Q_t)_i \right) / \left(\sum_{i=1}^{i=n} (P_0)_i (Q_t)_i \right)$$

INVERSIONS PÚBLIQUES (Cap. 11): Aportació de recursos per part de les diverses administracions (europea, espanyola o valenciana) per a l'execució de determinats comeses que, per la seua falta de rendibilitat directa, no són abordables des de la iniciativa privada, però que resulten molt convenients per a la bona marxa de les activitats econòmiques. En estos casos, la pròpia administració controla el desplegament i execució dels projectes.

MATERIAL CERTIFICAT (Cap. 8): És el que s'ofereix amb garantia varietal i sanitària (lliure de malalties i plagues) per procedir de cultius controlats per organismes tècnics adequats.

ORGANITZACIÓ DE PRODUCTORS (OP) (Cap. 11): Tota persona jurídica constituïda per iniciativa d'alguns dels productors del cultiu o subsector de què es tracte, que tinga els objectius i les disposicions estatutàries previstes pel Reglament (UE) núm. 1308/2013, i que haja sigut reconeguda per l'Estat membre corresponent en les condicions que determina l'esmentat Reglament. Entre els possibles objectius de les OP s'inclouen: planificar la producció d'acord amb la demanda, concentrar l'oferta i la comercialització dels productes, optimitzar costos de producció i beneficis de les inversions, estabilitzar preus de producció, gestionar subproductes i residus, contribuir a l'ús sostenible dels recursos naturals i a la mitigació del canvi climàtic, i, en el sector de fruites i hortalisses, gestionar els fons mutuels previstos en els seus programes operatius.

DESOCUPACIÓ REGISTRADA (Cap. 8): La desocupació registrada està constituït pel total de demandes d'ocupació en alta, registrades pel SEPE, existents l'últim dia de cada mes. S'exclouen les que corresponen a situacions laborals concretes com, entre altres, les demandes de treballadors en actiu que volen pluriemplear-se o canviar a un treball millor, les demandes d'estudiants o les demandes suspeses per diversos motius.

PATRÓ (Cap. 8): Nom que es dóna als exemplars que subministren l'aparell radicular quan en els cultius vegetals resulta convenient fusionar en una sola planta els avantatges o qualitats de les arrels d'una espècie o varietat (major resistència a plagues i malalties del sòl o major vigor vegetatiu, per exemple) amb la part aèria d'una altra varietat diferent amb millors qualitats comercials.

PERSONES EMPLEADES (Estructural d'Empreses: Sector Industrial) (Cap. 9): S'entén per persones empleades el conjunt de persones fixes i eventuais, que l'any de referència de les dades es trobaven exercint una labor remunerada o no, per a l'empresa, i pertanyent i sent pagades per esta.

PEUS MARE DE VINYA (Cap. 8): Plantes de què s'obtenen les estaques i estaquetes que faran de patró, o bé les gemmes d'empelt de les varietats comercials.

PIXAT (Cap. 13): Alteracions que es produïxen en la pell dels cítrics per excés d'humitat derivada de la persistència de pluges, rosades o períodes d'una elevada humitat relativa ambiental. A estos factors ha d'acompanyar-se la presència de temperatures mitjanes diàries superiors a les característiques d'eixa època de l'any, una vegada que el fruit ha arribat a la seua maduresa fisiològica i la pell ha completat el seu desenrotllament i coloració. La simptomatologia habitual consistix en clavills blanquinosos en la corfa, distribuïts en la zona peduncular i en les zones estilar i equatorial. També poden manifestar-se taques terroses marrons amb ablaniment de la corfa o enduriment, segons la climatologia posterior a l'aparició dels primers símptomes.

PLANTA EMPELT DE VINYA (Cap. 8): La que procedix d'una estaca empeltada, plantada i agarrada.

PLANÇÓ (Cap. 8): És el nom que rep, en fruiters i cítrics, el conjunt format pel patró i la varietat comercial, després de l'empelt abans de la seua plantació en terreny definitiu, o posteriorment durant el període d'arrelament i primers estadis de desenrotllament.

POBLACIÓ ACTIVA (Cap. 8): Comprén totes les persones de 16 o més anys que tenen una ocupació o en busquen activament.

POBLACIÓ ASSALARIADA (Cap. 8): Comprén les persones de 16 o més anys que tenen un treball per compte d'altre en el sector agrari.

POBLACIÓ OCUPADA (Cap. 8): Comprén les persones de 16 o més anys que tenen un treball per compte d'altri (assalariats) o exercixen una activitat per compte propi.

POBLACIÓ PARADA (Cap. 8): Comprén les persones de 16 o més anys que, estant en condicions de treballar, no tenen treball i en busquen activament.

POLÍTICA AGRÍCOLA COMÚ (PAC) (Cap. 11): La Política Agrícola Comunitària es va adoptar l'any 1962 i és un dels àmbits més importants de les polítiques de la Unió Europea pel seu pes en el pressupost comunitari, pel gran nombre de persones a qui afecta i per l'extensió del territori en què s'aplica directament. Des de l'origen de la PAC, els seus principals objectius són millorar la productivitat agrícola, de manera que els consumidors disposen d'un subministrament estable d'aliments a preus assequibles, i garantir als agricultors de la UE un nivell de vida raonable. Amb el temps, a eixos objectius originals s'han anat afegint nous reptes, com la seguretat alimentària, el canvi climàtic i la gestió sostenible dels recursos naturals, la conservació del paisatge i el manteniment d'una economia rural viva. Per a això, la PAC es finança actualment amb el Fons Europeu Agrícola de Garantia (FEAGA) i el Fons Europeu Agrícola de Desenrotllament Rural (FEADER).

POLÍTICA PESQUERA COMUNA (PPC) (Cap. 14): És l'instrument de la Unió Europea per a la gestió de la pesca i de l'aqüicultura. La PPC es va introduir per primera vegada en els anys setanta i ha tingut diverses reformes, la més recent la que va entrar en vigor l'1 de gener de 2014. Entre els seus principals objectius està el garantir la sostenibilitat del sector pesquer europeu i impedir la sobreexplotació d'espècies que puguen amenaçar la grandària de les poblacions i la seua productivitat; oferir als ciutadans de la UE una font d'alimentació saludable, i dinamitzar el sector pesquer i assegurar un nivell de vida just per a les comunitats pesqueres. Els principals aspectes de

la PPC són la gestió de la pesca, la política internacional, els mercats i la política comercial, l'aqüicultura, i els instruments de finançament (el FEP fins a 2013 i el FEMP a partir de 2014).

PREUS PAGATS PELS PRODUCTORS AGRARIS (Cap. 6): Són els preus dels mitjans de producció corrent (llavors, fertilitzants, combustibles, etc.) necessaris per a l'activitat agrària. S'elaboren de manera semblant als preus percebuts pels productors agraris, encara que la constatació de les cotitzacions es realitza únicament una vegada al mes.

PREUS PERCEBUTS PELS PRODUCTORS AGRARIS (Cap. 6): Són els preus dels productes agraris en una posició comercial determinada. L'estadística s'elabora mensualment a partir de les cotitzacions constatades els dies 5, 15 i 25 de cada mes i està ponderada en funció del calendari de comercialització i de la importància relativa de les distintes zones per al producte en qüestió.

PREUS DE LA TERRA (Cap. 6): Són els preus de les classes de terra agràries més significatives, lliures a la venda i la destinació de la qual siga l'explotació agrària, obtinguts mitjançant l'operació estadística Enquesta Anual de Preus de la terra, elaborada per la Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica en coordinació amb el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. Les agregacions, funcional i geogràfica, dels preus mitjans de la terra requereixen per a la seua elaboració la selecció de les classes dels cultius i aprofitaments més representatius de les categories existents, així com l'estructura de ponderacions que definisca la importància d'aquestes categories. Les classes i estructura es van adaptant a la nova realitat econòmica per mitjà de canvis de base; en aquest sentit, l'any 2016 és la referència de la base actual.

Les classes de la terra incloses en l'Enquesta Anual de Preus de la Terra en l'àmbit territorial de Comunitat Valenciana són les següents:

- *Terres llaurades o cultius*: són les que reben cures culturals independentment de l'aprofitament i la data en què s'haja realitzat dins de l'any agrícola. Els cultius llenyosos i aquells cultius que ocupen el sòl durant diversos anys s'inclouen des de l'any en què són plantats tot i que no es troben encara en producció. Es distingeixen les següents classes de cultius a l'efecte de l'Enquesta Anual de Preus de la Terra en la Comunitat Valenciana:
 - Cultius herbacis en secà i guarets: cultius de secà de cereals per a gra, lleguminoses per a gra, creïlles, cultius industrials i cultius farratgers, així com terres de cultiu en descans o no ocupades durant l'any per qualsevol motiu, hagen sigut o no aprofitades com a pastures per al bestiar.
 - Cultius herbacis de regadiu: cultius de regadiu de cereals per a gra (exclòs l'arròs), lleguminoses per a gra, creïlles, cultius industrials, cultius farratgers i flors i plantes ornamentals.
 - Hortalisses a l'aire lliure en regadiu: espècies destinades al consum humà que tenen un caràcter hortícola. Se n'exclou la creïlla.
 - Arròs regadiu: cultiu únic de l'espècie arròs, un cereal per a gra cultivat en regadiu.
 - Cítrics regadiu: plantacions llenyoses de cítrics de regadiu. Inclou taronja, mandarina i llima.
 - Fruïters originaris de clima temperat: plantacions d'arbres fruïters que tradicionalment són cultivades en zones temperades per a la producció de fruits i inclouen, entre altres, les espècies següents: pomera, perera, albercoc, bresquillera i nectariner, cirerer i guinder, nispro, codonyer i atzeroler. Els fruïters originaris de clima temperat es poden classificar en fruïters d'os i fruïters de llavor.
 - Fruïters de fruita seca: plantacions d'arbres de fruita seca que són cultivats tradicionalment tant en zones temperades com subtropicals i inclouen, entre altres, les següents espècies: ametler, avellaner, castanyer, noguera i pistatxo.

- Fruïters originaris de clima subtropical de regadiu: plantacions de regadiu d'arbres fruiters que tradicionalment son cultivats en zones de clima subtropical per a la producció de fruits i inclouen espècies com la platanera, alvocats, xirimoier, kiwi, caqui, magraner, papaier, figuera de pala, palmera datilera, etc. Els fruits originaris de clima subtropical també es denominen *fruits carnosos*. Per la seua estructura de ponderacions de la base 2016, en els preus de la terra de la Comunitat Valenciana aquesta tipologia inclou fonamentalment el caqui a la província de València i el magraner a la província d'Alacant, tots dos en regadiu.
 - Raïm per a taula: superfície de vinya en el qual la destinació del raïm és el consum a taula.
 - Raïm per a vinificació: superfície de vinya en el qual la destinació del raïm és la vinificació.
 - Oliva d'almàssera de secà: superfície d'olivar en el qual la destinació de l'oliva és l'extracció d'oli en almàssera.
- *Terres per a pastures permanents o aprofitaments*: són terres no incloses en la rotació de cultius, dedicades de manera permanent (per un període de cinc anys o més) a la producció d'herba, ja siga cultivada (sembrada) o natural (espontània). Aquestes terres poden ser prats o prades permanents i altres superfícies utilitzades per a pastures. En l'Enquesta de Preus de la Terra en l'àmbit de la Comunitat Valenciana únicament es consideren les altres superfícies utilitzades per a pastures. Aquestes són terres utilitzades com pastura per al bestiar, situades sovint en sòls d'inferior qualitat, així com zones accidentades, no millorades normalment mitjançant adobat, cultiu o sembra. S'inclou l'erm i el matoll quan sobre aquests s'ha realitzat algun aprofitament ramader.

PRODUCCIÓ AGRÀRIA (PA) (Cap. 12): Engloba la Producció de Béns (PB) i els servicis agrícoles o treballs agraris d'encàrrec.

PRODUCCIÓ DE BÉNS (PB) (Cap. 12): Engloba la Producció Vegetal (PV) i la producció ramadera o animal (PG).

PRODUCCIÓ DE SERVICIS AGRÍCOLES (Cap. 12): Efectuats per empreses que realitzen servicis per a l'agricultura (recol·leccions, tractaments, etc.).

PRODUCCIÓ ECOLÒGICA (cap. 9): Sistema general de gestió agrícola i producció d'aliments que combina les millors pràctiques ambientals, un elevat nivell de biodiversitat, la preservació de recursos naturals, l'aplicació de normes exigents sobre benestar animal i una producció d'acord amb les preferències de determinats consumidors per productes obtinguts a partir de substàncies i processos naturals. La producció ecològica està regulada pel Reglament (CE) núm. 834/2007, del Consell, sobre producció i etiquetatge dels productes ecològics. Així mateix, el Reglament 889/2008, de la Comissió, estableix disposicions d'aplicació del reglament anterior respecte a l'etiquetatge i el control d'aquests productes, i el Reglament (CE) 1235/2008, de la Comissió, estableix disposicions d'aplicació pel que fa a les importacions de productes ecològics procedents de tercers països.

PRODUCCIÓ RAMADERA O ANIMAL (PG) (Cap. 12): Agrupa tant ramaderia (porcí, aus...) com productes animals (principalment llet i ous).

PRODUCCIÓ BRANCA AGRÀRIA (PRA) (Cap. 12): Està constituïda per la suma de la Producció Agrària (PA) i els béns i servicis produïts en el marc de les activitats secundàries no agràries no separables.

PRODUCCIÓ VEGETAL (PV) (Cap. 12): Agrupa tots els productes vegetals (cereals, hortalisses, creïlla...).

RÈGIM ESPECIAL DE TREBALLADORS DE LA MAR: Este Règim Especial de la Seguretat Social queda integrat pels treballadors que, inclosos en l'article 7 del text refós de la Llei General de Seguretat Social (TRLSS), es dediquen a realitzar activitats marítimo pesqueres.

RENDA AGRÀRIA O VALOR AFEGIT NET AL COST DELS FACTORS (VANcf) (Cap. 12): És el valor total que genera una unitat dedicada a una activitat productiva agrària. S'obté detraient al VAN a preus bàsics (VANpb) els altres impostos sobre la producció i sumant les altres subvencions a la producció.

ASSEGURANÇA AGRÀRIA COMBINADA (SAC) (Cap. 13): Assegurança en què, per a un mateix cultiu, s'establixen les indemnitzacions pertinents per a pal·liar econòmicament els danys ocasionats deguts a diferents tipus de riscos meteorològics a què este s'ha vist sotmés.

SISTEMA ESPECIAL AGRARI DE LA SEGURETAT SOCIAL (Cap. 8): els treballadors per compte d'altri del sector agrari que fins a 2011 s'inclouen en el Règim Especial Agrari de la Seguretat Social, des de l'1 de gener de 2012 van passar a integrar-se en el Règim General per mitjà de la creació, dins d'este, d'un Sistema Especial de Treballadors per Compte d'Altri Agraris. S'inclou en este Sistema Especial a tots els treballadors per compte d'altri que realitzen labors agràries, siguen pròpiament agrícoles, forestals o pecuàries, o complementàries o auxiliars d'estes en explotacions agràries.

Quant als treballadors per compte propi de l'antic Règim Especial Agrari, des de 2008 van passar a integrar-se en el Règim Especial de Treballadors per compte propi o Autònoms, a través d'un Sistema Especial per a Treballadors Per Compte Propi Agraris, amb els requisits de ser titular d'una explotació agrària, obtindre almenys el 50% de la renda per la seua activitat agrària, que el rendiment anual net de l'explotació no supere el 75% de la base màxima de cotització del Règim General, i realitzar de forma personal i directa les labors agràries en l'explotació, sense perjuí de poder col·locar també treballadors per compte d'altri.

SISTEMA EUROPEU DE COMPTES (SEC) (Cap. 12): Sistema coherent de comptes i taules que proporciona una descripció sistemàtica, comparable i el més completa possible de l'activitat econòmica, per a servir de base a les anàlisis, previsions i mesures polítiques.

SUBVENCIONS PÚBLIQUES (Cap. 11): Imports monetaris que les diverses administracions (europea, espanyola o valenciana) fan arribar als agents econòmics perquè els utilitzen en la consecució de determinats fins de millora o de manteniment.

SUPERFÍCIE AGRÍCOLA UTILITZADA (SAU) (Annex 2): És el conjunt de la superfície de terres llaurades i terres per a pastures permanents. Les terres llaurades comprenen els cultius herbacis, els guarets, els horts familiars i les terres de cultius llenyosos.

TAXA DE DESOCUPACIÓ (Cap. 8): És el quocient entre el nombre de parats i la població activa. Sol expressar-se en tant per cent.

TERRES (DISTRIBUCIÓ GENERAL) (Cap. 4):

- *Terres de secà:* es consideren com a tals les que no han rebut més aigua que la de la pluja durant el període de referència.
- *Terres de regadiu:* es consideren com a tals les que han rebut aigua durant el període de referència per mitjà d'un procediment establert per l'home, qualsevol que haja sigut la durada o quantitat dels regs, inclús si va ser de forma eventual.
- *Terres de cultiu:* són les que reben cures culturals siga quin en siga l'aprofitament i la data en què s'haja realitzat dins de l'any agrícola. Es distingixen les següents classes de cultius:
 - Cultius herbacis: Estan constituïts per plantes la part aèria de les quals té consistència herbàcia. Inclouen els grups següents: cereals per a gra, lleguminoses per a gra, tuberculs, cultius industrials, cultius farratgers, hortalisses, flors i plantes

ornamentals, llavors i plàntules destinades a la venda i altres cultius. Els planters destinats a l'ús dins de la pròpia explotació s'inclouen en els apartats dels cultius corresponents.

- Guarets i altres terres no ocupades: Són totes les terres de cultiu en descans o no ocupades durant l'any per qualsevol motiu, hagen sigut o no aprofitades com a pastures per al bestiar.
- Cultius llenyosos: Estan constituïts per plantes la part aèria de les quals té consistència llenyosa. Una característica comuna a tots ells és la d'ocupar la terra durant llargs períodes sense necessitat de ser replantats després de cada collita. S'arreglen les superfícies destinades a fruiters, oliverar, vinya, cultius llenyosos en hivernacle i altres cultius permanents. S'exclouen els arbres forestals i els seus vivers.
- *Terres per a prats i pastius*: són terres dedicades a la producció d'herba de forma permanent per un període de cinc anys o més, que no s'inclouen en la rotació de cultius. Es consideren els tipus següents:
 - Prats naturals: Terrenys amb coberta herbàcia natural (no sembrats) l'aprofitament dels quals no finalitza en recol·lectar-se o ser aprofitat pel bestiar, sinó que continua durant un període indefinit d'anys. Requerixen humitat i admeten la possibilitat d'un aprofitament per sega. Poden mantindre més de 10 quilos de pes viu per hectàrea i ocasionalment poden tindre arbres forestals les copes dels quals cobrisquen menys del cinc per cent de la superfície del sòl, o matoll (argilaga, estepa, llentiscle) que cobrisca menys del 20 per cent de la superfície.
 - Pastius: Es diferencien dels prats naturals en el fet que els pastius es donen en climes més secs i no són susceptibles d'aprofitament per sega.
 - Erm a pastos: Terreny ras amb pastos accidentals que normalment no arriba a poder mantindre 10 quilos de pes viu per hectàrea.
- *Terreny forestal*: es consideren els tipus següents:
 - Muntanya per a fusta: Tot terreny amb una "coberta forestal", és a dir, amb arbres les copes dels quals cobrixen més del 20 per cent de la superfície del sòl. S'utilitza per a la producció de fusta o millora del medi ambient, on el pasturatge està més o menys limitat. S'inclouen també les superfícies temporalment rases per curta o crema, així com les zones repoblades per a fins forestals encara que la densitat de copes siga inferior al 20 per cent. Es correspon amb les formes de massa denominades muntanya alta, muntanya mitjana i muntanya baixa, destinades a la producció de fusta.
 - Muntanya oberta: Terreny amb arbratge adult les copes del qual cobrixen del cinc al 20 per cent de la superfície, i que s'utilitza principalment per al pasturatge. Segons les espècies es realitza aprofitament de muntanera. Pot llaurar-se en alternatives generalment llargues, amb la doble finalitat de mantindre una collita i mantindre el sòl net de matoll. Es correspon amb la denominada muntanya aquintanada o muntanya buida. La superfície de muntanya oberta associada amb cultius o guaret, es comptabilitza en el grup de terres de cultiu de la distribució general de les terres. No obstant això, és necessari considerar-la per a conèixer el total de la superfície arborada.
 - Muntanya llenyosa: Terreny amb arbres de port abaldufat procedents de brot de cep o arrel, o amb matoll o mala herba. Format per espècies inferiors que cobrixen més del 20 per cent de la superfície, i l'aprofitament del qual és per a llenya. Es correspon amb la muntanya baixa pròpiament dita i el matoll
 - Espartar: Terreny amb població d'espert la producció del qual es recol·lecta o no. Circumstancialment pot ser objecte d'algunes cures per a incrementar la producció.

- *Terres dedicades a altres usos*: es consideren els usos següents:
 - Terrenys improductius: Són aquells que encara trobant-se dins de les superfícies agrícoles no són susceptibles de cap aprofitament, ni tan sols per a pastures. S'inclouen, entre altres, els deserts, pedregars, torrenteres, cims nevats, etc.
 - Superfícies no agrícoles: Les destinades a altres usos com poblacions, edificacions, camins, carreteres, vies fèrries, zones industrials, fins militars, etc.
 - Rius i llacs: Són part de la superfície no agrícola que comprén totes les extensions corresponents a llacs, llacunes, pantans, tolls, canals i rius normalment ocupats per aigua, estiguen o no en alguna època secs o a més baix nivell.

UNITATS DE TREBALL (Annex 2): Les dades de treball en l'explotació s'expressen en nombre de jornades completes o parcials o bé en unitats de treball-any (UTA); una UTA equival al treball que realitza una persona a temps complet al llarg d'un any.

UNITATS RAMADERES (Annex 2): Les dades de ramaderia s'expressen en nombre de caps o en unitats ramaderes de bestiar major (UGM) Les UGM agreguen en una unitat comuna diferents espècies, per a les quals s'aplica un coeficient a cada espècie i tipus. S'exceptuen els ruscós, que no es convertixen a UGM.

VALOR AFEGIT BRUT A PREUS BÀSICS (VABpb) (Cap. 12): És el resultat final de l'activitat productiva, i s'obté en deduir al valor de la Producció Branca Agrària (PRA) a preus bàsics (amb les subvencions als productes i sense els impostos), el dels consums intermedis.

VALOR AFEGIT NET A PREUS BÀSICS (VANpb) (Cap. 12): Mesura la productivitat neta de l'explotació, calculat prèvia deducció del consum de capital fix (amortitzacions) sobre el VABpb.

VINS DE TERRER (cap. 9): Vins originaris d'un terror, entenent per tal el paratge o lloc rural amb característiques edàfiques i de microclima pròpies que els distingeixen d'altres del seu entorn, conegut amb un nom vinculat de manera tradicional i notòria al cultiu de les vinyes, de les quals s'obtenen vins amb trets i qualitats singulars, i l'extensió màxima del qual ha de ser limitada reglamentàriament per l'administració competent, d'acord amb les característiques pròpies de cada comunitat autònoma, i no podrà ser igual ni superior a la de cap dels termes municipals en el territori o territoris dels quals, si en foren més d'un, s'ubique.

GEMMA D'EMPELT DE VINYA (Cap. 8): Les obtingudes dels peus mares destinats a reproduir les varietats comercials.